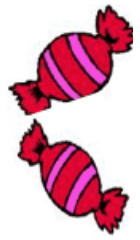

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	זמני השבת
17:19	16:04	ירושלים
17:18	16:07	חיפה
17:21	16:19	תל אביב
17:22	16:20	באר שבע

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שבת קדש פְּרַשְׁת וַיִּגַּש <> ט' טבת התשע"ג <> גליון מספר 61 <> שנה שְׁנִיָּה <>

וקְדָה לְמַחֲשָׁבָה "כִּי וַנְהַאֵל אֶפְרַיִם"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

בפְּרַשְׁת השבוע מתגלה יוסף אל אחיו והם כל כך נבהלים מפניו, כפי שהפסוק מתאר: "ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף, העוד אבי חי, ולא יכלו אחיו לענות אתו, כי נבהלו מפניו". כך פתח אבא את דבר התורה בסעודת ערב שבת. אני יודע קרא ידידיה, זה בגלל שהם התביישו ממה שהם עשו לו. יש מי שרוצה להוסיף עוד רעיון? שאל אבא. אולי בגלל שהם לא האמינו שהוא יוסף? שאלה וכו'. הנה אספר לכם ספור וממנו נוכל להבין מפני מה נבהלו האחים מיוסף. מעשה במלך המלך שרצה לדעת מה חושבים עליו בני מדינתו. החליף את בגדיו ועבר מעיר לעיר. בעיר אחת, נכנס המלך המלך למשכדו של מושל העיר ושאל היכן נתן למצא בעירו אכסניה. המושל פעס עליו וגרשו משם בבשת פנים. הלך המלך והגיע לביתו של יהודי אחד, נקש בדלת וכשזו נפתחה, קרא היהודי בקול גדול "ברך הבא אדוני המלך". שששש, קרא המלך ונכנס פנימה, איך ידעת שזה אני? שאל. תמונתך אדוני המלך תלויה בסלון ביתי, ואיך לא אכיר אותך? ענה היהודי. חשב המלך לעצמו, המושל שאני מניתי לא הכיר אותי, וגם תמנתי אינה תלויה במשכדו, ויהודי זה שאינו מקבל ממני דבר, מכבד אותי ותמנתי בסלון ביתו, אכן ברור לכל, מי הנאמן לי ומי אינו נאמן. כשקרא המלך למושל להגיע לביתו של היהודי, בא בריצה ובחנפה, אך המלך העבירו ממשרתו ונתן את תפקיד המושל ליהודי הנאמן לו. ילדי היקרים, שניכם צדקתם. אחי יוסף נבהלו כי לא האמינו שיוסף עלה לתפקיד משנה למלך מצרים, אך הבהלה שלהם הייתה גדולה יותר, כי מראה פניו של יוסף הינה דומה לפניו של יעקב אביו. וכשהם נזכרו בצער שהם גרמו ליעקב אביהם, כל כך נבהלו, כי יוסף נדמה להם כאביהם שעומד ומגלה להם את כל מעשיהם. לכן אמר להם יוסף "אני יוסף, העוד אבי חי". כך אנו בחיינו בעולם הזה, שוכחים ביום יום את אבינו שבשמים הקב"ה, שברא את העולם כלו ואותנו, ומתנהגים כאלו אנו שוכחים אותו. נקבל על עצמנו ש"תמונת" מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, תהיה כל הזמן מול פנינו, על מנת שלא נתבייש ממעשינו בעולם הזה, ונזכר לקיים את מצות התורה קלה כבחמורה. להתראות בשבוע הבא בעלון פְּרַשְׁת וַיִּגַּש, יונתו.

החידה גפרטה

1. מי בתורה מכונה: א. בן זקונים. ב. ילד זקונים?
2. באיזה מקום במצרים התישבו יעקב ובניו?
3. מה שמותם של: א. בני לוי ב. בנו של דן?
4. על שני אנשים בתנ"ך נאמר: "ויתאפק". מי האנשים?
5. על שניים בתורה נאמר: "ויותר..לבדו". מי הם?

גשילי הפרטה

יהודה שערב לבנימין הצעיר, נגש ליוסף, ומבקש לשחררו ומביע נכונות להיות עבד במקומו. יוסף מתחבר שוב עם אחיו ומזרזם לבשר ליעקב את הבשורה הגדולה. פרעה מבקש שיעקב ומשפחתו ירדו למצרים. יעקב שומע את הבשורה ואינו מאמין. בניו משכנעים אותו והוא יורד למצרים. ה' נגלה אליו ומבטיח להיות עמו. יהודה נשלח להקים בית מדרש. יוסף יוצא לפגוש את אביו, ומבקש מהם לומר שהם רועי צאן. יוסף מציג כמה מאחיו בפני פרעה, ואת אביו. יעקב מבהך את פרעה ונפרד ממנו.

הדרה והאדרה

אמו של רבי טרפון ירדה לטיל בחצרה בשבת, ולפתע נקרע שרך נעלה. הלך רבי טרפון והניח את שתי ידיו תחת כפות רגליה והיתה מהלכת עליהן עד שהגיעה למטתה.

פעם אחת חלה רבי טרפון ונכנסו חכמים לבקרו. אמרה להם אמו: התפללו על טרפון בני שהוא נוהג בי כבוד יותר ממה שצריך. אמרו לה: מה עשה לך?

וספרה להם אותו מעשה. אמרו לה: אפלו עושה כן אלהי אלהים פעמים, עדן לחצי כבוד שאמרה התורה לא הגיע.

(ע"פ תלמוד ירושלמי, מסכת פאה, פרק א' הלכה א'; דף ג' עמוד ב')

ספור ולחן השבת

מעשה בחסיד עני שהיתה לו פרה אחת לחרש בה. לאחר זמן לא נשאר לחסיד כסף ומכר פרתו ללא יהודי. חרש בה הקונה ששת ימי החול. בשבת הוציא את הפרה לחרש. רבצה הפרה במקומה ולא רצתה לעבד. היה האיש מכה אותה, והיא אינה זזה ממקומה. ראה האיש כן, הלך אל אותו חסיד ואמר לו: "בוא וקח את פרתך, ששה ימים עבדתי בה וביום השבת הוצאתי אותה החוצה - ורבצה הפרה במקומה ולא רצתה לעשות שום עבודה בעולם, וכמה שאני מכה אותה לא זזה ממקומה." הבין אותו החסיד מפני מה אינה עובדת, שהיתה רגילה לנוח בשבת. אמר החסיד לקונה: "בוא ואקים אותה ואעשה שתחרש" כשהגיע החסיד לשדה, לחש באזנה של הפרה: "פרה, פרה! כשהיית אצלי, היית נחה בשבת, עכשו שהיית מכרח למכר אותך לאיש זה, בבקשה ממך, קומי ונשי רצון אדונך." מיד קמה הפרה ורצתה לעבד. אמר הקונה לחסיד: "לא אתן לך ללכת עד שתאמר לי מה עשית לה ומה אמרת לה באזנה. אולי כשפת אותה?" ספר לו החסיד מה אמר לפרה. שמע הקונה ואמר בלבו: "אם פרה זו, שאינה יודעת לדבר ואין לה שכל, יודעת לשמע בקול אדונה, מה אני שיש לי דעת ובינה, לא אפיר את חקי ה'?" מיד הלך והתגנר למד תורה, ונקרא שמו רבי יוחנן בן תורתא.

(ע"פ הפסיקתא רבתי נז: ב-ז: א)

הפתגם השבועי

"אהוב יהודי, והקב"ה יאהב אותך. עשה טובה ליהודי, והשם יתברך ייטיב אתך. קרב יהודי, וה' יקרב אותך." (חסידי המגיד ממזריטש)